

Idę z Tobą, Panie Jezu

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- pogłębianie znajomości prawdy o rzeczywistej obecności Pana Jezusa wśród ludzi;
- kształtowanie postawy chrześcijańskiego przeżywania roku liturgicznego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- swoimi słowami streszcza mowę eucharystyczną Pana Jezusa;
- omawia obchody uroczystości Bożego Ciała;
- wyjaśnia, czym jest procesja oraz charakteryzuje osoby uczestniczące w procesji Bożego Ciała;
- wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus jest rzeczywiście obecny podczas procesji Bożego Ciała.

Metody

opowiadanie, pogadanka, pokaz, lektura Biblii, miniwykład, śpiew, zabawa ruchowa, praca plastyczna.

Środki dydaktyczne

tekst opowiadania, ilustracje, krążki (plastikowe lub papierowe), materiały do pracy plastycznej.

1 Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Opowiadanie z załącznika i analiza jego treści.

II. Rozwinięcie

1. Pogadanka – nauczyciel pyta: „Kto podobnie jak Ania miał coś wyjątkowego, o czym opowiadał innym lub pokazywał im to? Jak się wtedy czuł?”. Podsumowując, nauczyciel stwierdza, że często, gdy coś jest dla nas ważne, chcemy, by inni dowiedzieli się o tym, dzielimy się z nimi naszą radością. Naszą radością jest też Pan Jezus. Tą radością i przyjaźnią z Nim też powinniśmy się dzielić z innymi. Jest taki dzień w roku, w którym możemy pokazać innym, jakiego mamy Przyjaciela.
2. Pokaz – nauczyciel wiesza plansze z ilustracjami przedstawiającymi procesję Bożego Ciała lub dzieci oglądają zdjęcia w podręczniku. Nauczyciel pyta: „Kto uczestniczył w takiej uroczystości?”.
3. Lektura Biblii – J 6, 50-51.
4. Miniwykład – nauczyciel krótko omawia przebieg procesji Bożego Ciała. Zwraca uwagę na to, w jakim dniu tygodnia odbywa się ta uroczystość i dlaczego. Można najpierw zadać dzieciom pytania i nagrodzić za poprawne odpowiedzi: „Co robią dziewczynki i chłopcy podczas procesji?”; „Ile jest ołtarzy i jakie fragmenty Ewangelii są odczytywane przy nich?”; „Co mogą zrobić mieszkańcy domów?” itp.
5. Nauka piosenki – *Bądź pozdrowiony, gościu nasz*. (Wykonaniu może towarzyszyć procesja wokół stolików).

*Bądź pozdrowiony, gościu nasz,
w radosne progi nasze wejdź!
My zapalimy zamiast lamp,
szczęśliwe ognie naszych serc.*

Źródło: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/662,badz_pozdrowiony_gosciu_nasz/ (dostęp: 02.08.2017).

III. Zakończenie

1. Praca z podręcznikiem – wykonanie polecenia. Zachęta do udziału w procesji Bożego Ciała i zaangażowanie w jej przebieg.

2. Zabawa ruchowa *Układamy kwiaty*. Dzieci pływają w rytm muzyki. Kiedy muzyka milknie, układają z krążków (plastikowych lub papierowych) kwiaty. Ilość ułożonych płatków będzie zależała od liczby dzieci w danym zespole. Dzieci same decydują, do którego zespołu chcą dołączyć.

Inna propozycja pracy

Praca plastyczna „Kwiaty na procesję” – wykonanie kwiatów z dostępnych materiałów plastycznych, np. krepiny. Gotowe kwiaty można wykorzystać do ozdobienia ołtarza lub zachęcić dzieci do udekorowania okna w domu.

Załącznik

Gdy mama weszła do pokoju, Ania siedziała zamyślona i przyglądała się swojej nowej lalce.

– Co się stało, córeczko? – zapytała mama. – Nie podoba ci się nowa lalka?

– Podoba! – wykrzyknęła Ania. – Jest śliczna! – dodała, przytulając lalkę.

– To dlaczego masz taką smutną minę? – dopytywała mama, siadając obok dziewczynki.

– Smutno mi, bo... nikt mnie nie odwiedził. Wczoraj było tak fajnie, przyszły Zuzia i Maja, potem przyjechała ciocia z Hubertem i Robertem.

Mam przytuliła Anię.

– Pamiętam. Grzecznie bawiliście się... Dziewczynkom podobała się lalka?

– Bardzo! – potwierdziła z uśmiechem Ania. – A ja byłam taka szczęśliwa, że mogę im w końcu ją pokazać! Odkąd dowiedziałam się, że dostanę taką lalkę, opowiadałam o niej Mai i Zuzi. Ale słuchać o takiej ładnej lalce, to przecież nie to samo, co ją zobaczyć! Nawet chłopcy przyznali, że to najładniejsza z moich lalek.

– Cieszę się, że miałaś takie udane spotkanie! Zresztą kto wie... – dodała mama po chwili, podchodząc do okna. – Może dziś wcale nie będzie tak smutno, bo właśnie idzie do nas ciocia Iza z Hubertem i Robertem!

– Hurra! – krzyknęła Ania i chwyciła lalkę. – Idę przywitać gości!